

feministický diktát na písanie cudzích slov

Akísi seladóni v sakách sedia v bare, no nie v saké máčajú si pysky, väčšmi im chutí whisky. Uviazli páni v rozhovore ako ich väzy v uzloch kravát à la Hugo Boss. Hluční sú, najväčšmi ich bos. Im predsa patrí tento lokál, nuž aké ohľady, nech každý počuje tie drísty. Jeden z nich vraj ide na vohľady. Bavia sa teda o kom, o čom? To sa hodí – v lokále o lokáli, teda o neveste, ktorá by mala mať kozy ako Andželína Džoli, zadok ako Merilin, nožky ako „naša“ Karemba a mozog hojdacieho koníčka. Odborníkmi vymakané knovhav na ženský ideál! Tak si ho nájdí, Popolvár! Oproti mne sedí v skle tichý donkichot, pardon, mením rod! Na jeho tvár sa lepšie hodí tvar donkichotka.

v b a r e I

dívam sa na vás chlapci
a fajčím
jeden tučný druhý gotický tretí Macho
lebo vie po anglicky
za socíku ešte trávil leto v Kolumbii
a má motorku
bozká mi ruku a pýta sa odkiaľ pochádzam
či z Bratislavy...
zo stredu zo západu zo severu z východu
zo všetkých strán prichádzam k vám
som multikultúra!
díva sa ako inkvizítor
už len kardinálsky klobúk a kopačky
ten na Jožovom obraze je krásny
tento by bol svinsky slizký
a kladie mi druhú otázku
bola ste niekedy zamilovaná?
to bola ste
ma pobaví
smejem sa
bola som bola
och aký ste boľa vy (aj majster kat
sa utne) neprestávam sa rehotáť

a on si myslí že je vtipný
a ja sa rehocem pripaľujem druhú
treťou ma ovalí
po kom máte úsmev?
sklamem vás po otcovi
to dcéry často
vám zide na um matka nuž
nepýtali ste sa na svoj úsmev pane z Oravy
ten je iste od mamy
slovenskej pekných synov majú
smejem sa
a oni nevidia že revem ako tur
prečo sa pýtate tak smelo neznámej dámy?
chcem vás preskúmať!
hohó som už preskúmaná
stále im fajčím
do tváří
odporní sú mi ale ľudia...
kde si môj blížny aby som ťa milovala ako
samu seba!
stačilo
spúšťam roletu na dnes zatváram svoje
divadlo
na Vlada volám
už je záverečná vyprevad' hostí prosím
dáma už doma dávno mala byť

to je taký trik
a potom kráčame po Štefánikovej
dáma pešo aby črievičku mohla stratiť
Vlado tiež pešo popri bicykli
ťukáme na okienka v ktorých sa svieti
a za tými kde je tma
niet komu zaťukať
som v sieti
kozliatka kozliatka otvorte vrátka to som ja
vaša mamička

(kafé Kút, août 2006)

v bare II

(kraskovi a válkovi)

už je pozde
pamätáš na náš karaoke bar po opere?
v opare pili sme martini
nikoho sme nestretli mohli sme sa bozkávať
do sýtosti
dnes som stretla všetkých
turandot carmen aidu
larinovi patrila záver
gradácia orchestra zabrala
našťastie nik ma nevidel
korzujúcim známym na koncerte
blúdil pohľad tesne nado mňa
alebo vedľa
priesvitná
mohla som sa dojímať do sýtosti do
prázdnoty
vedľa ako jedľa
inovujem:
ako knedľa
ó slzy katarzie predsa len niekto ocenil
figaro zo scény poslal mi čokoládu

jej horkosť chrapští pod zubami cestou
domov pod mostom
zatiaľ čo mesiac veľký bledý rozkročený ští
nad mestom
do uší mi hučí margita
šnajdra trnavského
odbavujem sa
blahoslavení chudobní sluchom